

Sygn. akt V CNP 30/06

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 kwietnia 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz (przewodniczący)

SSN Antoni Górski (sprawozdawca)

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie ze skargi Powiatu W.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego

wyroku Sądu Okręgowego w Ś.

z dnia 14 kwietnia 2005 r., sygn. akt[...]

w sprawie z powództwa Gminy Miasta B.

przeciwko Powiatowi W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 26 kwietnia 2006 r.,

oddala skargę.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w Ś. wyrokiem z dnia 14 kwietnia 2005 r. zmienił wyrok Sądu Rejonowego w W. z dnia 20 grudnia 2004 r. w ten sposób, że zasądził od pozwanego Powiatu W. na rzecz powodowej Gminy Miasta B. 22.990 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 31 maja 2004 r. i obciążył pozwanego kosztami procesu. Zasądzona kwota stanowi część wynagrodzenia nauczyciela zwolnionego z obowiązku świadczenia pracy w Szkole Podstawowej w B., ze względu na pełnioną w okresie od 1 września 2002 r. do 31 marca 2004 r. funkcję przewodniczącego Zarządu Międzygminnego ZNP, obejmującego swoim zasięgiem także szkoły i placówki oświatowe prowadzone przez stronę pozwaną. Podstawą prawną uwzględnienia powództwa był art. 34¹ ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (t. jed. Dz. U. 2001, nr 79, poz. 854, ze zm.) - dalej: „uozz”.

Pozwany wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem tego orzeczenia, zarzucając, iż zostało wydane z naruszeniem art. 34 uozz, art. 3 k.p. oraz art. 18 i art. 18 a ustawy z dnia 26 listopada o finansach publicznych (t. jed. Dz. U. 2003, nr 15, poz. 148, ze zm.).

Powód wniósł o odrzucenie, względnie o oddalenie skargi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W sprawie, której dotyczy skarga, chodziło o rozłożenie kosztów wynagrodzenia nauczyciela zwolnionego z obowiązku świadczenia pracy w szkole prowadzonej przez powodowa Gminę - z racji piastowania przez niego funkcji związkowej w Zarządzie Międzygminnym ZNP - pomiędzy tę szkołę a innymi placówkami oświatowymi, które obejmowała swoją działalnością organizacja związkowa. Z pozwem o zasądzenie odpowiedniej kwoty wystąpiła Gmina B., prowadząca szkołę, w której zatrudniony był nauczyciel oddelegowany do pracy związkowej na szczeblu międzygminnym. Pozwanym został Powiat W., do którego zadań należało prowadzenie placówek, obsługiwanych przez tę organizację związkową.

Wbrew zarzutom skargi, wyrok Sądu Okręgowego zasądający dochodzone roszczenie nie narusza wskazanych w niej przepisów prawa. Przepis art. 34¹ uozz, mający tu zasadnicze znaczenie, ustanawia materialnoprawną zasadę rozłożenia kosztów pomiędzy pracodawców objętych działaniem międzyzakładowej organizacji związkowej, nie przesądzając tego, jak ewentualne roszczenia z tego tytułu mają być realizowane w procesie. Wedle tej zasady powinno nastąpić dobrowolne rozliczenie kosztów pomiędzy poszczególnymi szkołami i innymi placówkami oświatowymi, korzystającymi z działalności międzyzakładowej organizacji związkowej. Jest zaś rzeczą jasną, że w procesie cywilnym roszczenia te mogą być dochodzone tylko przez podmiot mający zdolność sądową (tu gmina) przeciwko podmiotowi wyposażonemu w taki sam przymiot procesowy. Chodzi tu bowiem nie o należność z zakresu prawa pracy, gdzie zdolność sądowa przysługuje każdemu pracodawcy, niezależnie od tego czy ma osobowość prawną, lecz o swoiste roszczenie regresowe, dochodzone na zasadach ogólnych. Dlatego prawidłowo z roszczeniem tym wystąpiła nie szkoła, która wypłaciła całość wynagrodzenia zatrudnianemu nauczycielowi oddelegowanemu do pracy związkowej, gdyż nie ma ona osobowości prawnej, lecz prowadząca tę szkołę gmina. Prawidłowo też został pozwany powiat, prowadzący placówki oświatowe, obsługiwane przez organizację związkową na szczeblu międzygminnym, gdyż same te placówki nie mają zdolności sądowej. Jak bowiem trafnie przyjął Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 20 lutego 2002 r. III RN 211/00 (OSNP 2002, nr 15, poz. 348), podmiotem prowadzącym szkołę na podstawie art. 5 ust1 pkt 1 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (t. jed. Dz. U. 1996, nr 67, poz. 329, ze zm.) jest wyposażona w osobowość prawną właściwa wspólnota samorządowa. W sprawie, której dotyczy skarga, był to Powiat W. Dlatego też zarzut naruszenia przez Sąd w zaskarżonym wyroku art. 34¹ uozz jest bezpodstawny.

Chybione są także pozostałe zarzuty skargi. Powołany w skardze art. 3 k.p. definiuje pojęcie pracodawcy na potrzeby roszczeń ze stosunku pracy. Jak już o tym wspomniano, skarżony wyrok nie dotyczy tej kategorii spraw, a zatem stronami w niej nie mogły być placówki oświatowe nie mające osobowości prawnej. Z kolei art. 18 i art. 18 a ustawy o finansach publicznych regulują sposób finansowania jednostek budżetowych, nie odnoszą się zaś do zobowiązań

powstałych w trakcie prowadzonej przez te jednostki działalności, zatem przepisy te nie miały zastosowania w sprawie.

W tym stanie rzeczy skarga podlegała oddaleniu (art. 424¹¹ § 1 k.p.c.).